

«Μία πάνω και μία κάτω»

/ [Ορθόδοξη πίστη](#)

Είναι οι στιγμές της χάριτος, που γεμίζει την ύπαρξή μας. Τότε όλα είναι ωραία! Η ζωή έχει νόημα, η ειρήνη και η χαρά κυριαρχούν στην καρδιά, η ευτυχία πηγάζει από μέσα μας.

Είναι όμως και οι στιγμές του πειρασμού, της δοκιμασίας. Τότε όλα είναι σκοτεινά. Η ζωή δεν κυλά. Η θλίψη γεμίζει τον καρδιακό χώρο. Τίποτε δεν μας ικανοποιεί. Αναζητούμε τη χαμένη χαρά.

Φαίνεται πως κανείς δεν περνά τη ζωή του μόνο με τη μια κατάσταση. Ούτε, βέβαια, οι άγιοι είχαν μόνιμη τη χάρη του Θεού. Κι αυτοί, όπως όλοι οι άνθρωποι, είχαν και τους πειρασμούς και τη χάρη, τη θλίψη και τη χαρά, την αναστάτωση και την ειρήνη.

Λέγεται ότι ο άγιος Σιλουανός, στην αρχή της μοναχικής του ζωής, όταν μετά την πρώτη του εξομολόγηση δέχτηκε έντονα τη χάρη του Θεού, άφησε ανεξέλεγκτα τον εαυτό του να τη ζει. Τότε την έχασε και συμβουλευτήκε το Γέροντά του που

του συνέστησε εγκράτεια και στη χάρη και στη θλίψη.

Ο σοφός λόγος του Γέροντα μάς δείχνει τον τρόπο που προφυλάσσει την ψυχή από ακρότητες. Όταν θεωρούμε ότι όλη η ζωή μας είναι χαρά, βρισκόμαστε σε πλάνη. Όπως και όταν θεωρούμε ότι όλη η ζωή μας είναι πόνος. Οι καταστάσεις αυτές, καθώς ξέρουμε από την πείρα μας, εναλλάσσονται. Όπως και η έντασή τους δεν είναι πάντα η ίδια.

Χρειάζεται να μην υπεραιρόμαστε, όταν βιώνουμε την ευτυχία, νιώθοντας υπεροψία, ούτε να αφήνουμε τη θλίψη να κυριαρχεί την ύπαρξή μας, θεωρώντας ότι είναι το τέλος του κόσμου. Η υπομονή και η αναμονή της «επόμενης φάσης» θα μας συγκρατεί από τις υπερβολές.

Το «μιαν πάνω και μιαν κάτω», που ακούγεται από ανθρώπους που έχουν πείρα της ζωής, είναι αλήθεια! Καμιά κατάσταση δεν είναι σταθερή και συνεχής. «Τα πάντα ρει» του Ηράκλειτου, όπως και η φράση του «κανείς δεν μπορεί να μπει στο ίδιο ποτάμι δύο φορές», δείχνει την πραγματικότητα.

Στην ασκητική παράδοση βλέπουμε να βιώνονται οι εναλλαγές αυτές ως φυσικές καταστάσεις, όπως εναλλάσσονται στη φύση οι εποχές. Αν της άνοιξης προηγείται ο χειμώνας, όπως και του Φθινοπώρου το καλοκαίρι, είναι βέβαιο ότι της χάριτος θα προηγηθεί ο πειρασμός και του πειρασμού η χάρις.

Αναφέρεται στο Γεροντικό για ένα νεαρό μοναχό, ο οποίος επισκέφτηκε ένα Γέροντα για να του εκφράσει τον πειρασμό του και να ζητήσει βοήθεια.

- Κάνε μια ευχή για μένα, πάτερ, διότι πολύ θλίβομαι από τους πειρασμούς των δαιμόνων.

Και ο γέροντας μου είπε:

- Παιδί μου, εσύ είσαι νέος και δε θ' αφήσει ο Θεός να καταπονηθείς από αβάσταχτους πειρασμούς.

Κι εγώ του είπα:

- Και νέος είμαι και πειρασμούς έχω από πολύ ενάρετους ανθρώπους.

Κι εκείνος πάλι μου είπε:

- Λοιπόν, ο Θεός θέλει να σε κάνει σοφό.

Κι εγώ είπα:

- Πώς θα με κάνει σοφό; Εγώ κάθε μέρα γεύομαι το θάνατο της ψυχής.

Κι εκείνος αμέσως απάντησε:

- Σώπα, παιδί μου. Είπα ότι σε αγαπά ο Θεός και θα σου δώσει τη χάρη του.

Η ειρήνη της καρδιάς, ως μόνιμη πλέον κατάσταση, προέρχεται από την ταπείνωση που ξέρει να αποδέχεται το θέλημα του Θεού, όποιο και να 'ναι· που χαίρεται ως δώρο τις μέρες της χάριτος και υπομένει ως παραχώρηση τις μέρες του πειρασμού· που εμπιστεύεται τον ουράνιο Πατέρα και αφήνεται στα γεγονότα που έρχονται ως τρόποι που φανερώνει το θέλημά Του για μας, δηλαδή την αγάπη Του.

π. Ανδρέα Αγαθοκλέους

Πηγή: isagiastriados.com